

Per AmparoG el dj., 30/06/2022 - 09:00

Madrid està blindada en aquesta setmana amb motiu de la cimera de la OTAN del 29 i 30 de juny. Se'n parla a tota hora, a tots els mitjans, per tots els canals. No vull afegir informacions, anàlisis o reflexions al voltant d'aquest esdeveniment, perquè no tinc prou elements per fer-ne una valoració assenyada. Però aquest fet m'ha portat a "pregar la realitat" des d'una perspectiva que podríem sintetitzar en una paraula: **SEGURETAT**.

Al llarg de la història, per sentir-nos segurs, s'han construït muralles al voltant de les ciutats, com a la edat mitjana. Alguns hauran explicat la construcció del mur de Berlín com a mesura per a impedir l'arribada de "perills estrangers". Els palestins parlen del mur de la separació i els israelites l'anomenen barrera de seguretat, però és la mateixa construcció. I també trobem un mur a la frontera entre EUA i Mèxic. I a les ciutats de Melilla i Ceuta, unes elevades tanques.

Les vacunes ens han donat una certa seguretat, que potser ens escapàriem d'agafar la covid, però no han estat una garantia al 100%, ho veiem cada dia. Ara bé, encara hi ha qui no té ni tan sols aquesta seguretat parcial de no veure's afectat per la infecció, perquè no tenen accés a aquest element de seguretat que són les vacunes, per a aquesta i per a moltes altres malalties.

Quants de nosaltres, per sentir-nos segurs, quan entrem a casa i ja no hem de sortir més, tanquem la porta amb clau: tot tancat i barrat!

A partir de tots aquests exemples, podem dir de debò que ens sentim més segurs amb mesures d'aquest estil? O són prova que en realitat ens sentim amenaçats?

I si vinculéssim més la "seguretat" a la "confiança"?

Entre els estats, perquè tots formem una *comunitat* internacional.

Entre les persones, properes i llunyanes, perquè som membres de la gran família humana.

Confiança en un mateix, en la perla preciosa que, o sí o sí, s'amaga en el nostre interior.

En Déu, que podem trobar al nostre cor, en els germans, a la natura.

Que puguem pregar amb el salmista:

M'adormo en pau i reposo, perquè només tu, Senyor, em fas viure segur. (Sal 4)

Quan m'arriba un dia terrible, jo poso en tu la confiança. (Sal 56)
